

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

paatænkt udført i flere Tilfælde. Saadanne Anlæg er dog ofte ret kostbare, idet der, til Trods for at Vejene skærer hinanden ude af Niveau, skal skabes Mulighed for, at man kan komme fra den ene Vej til den anden.

Det vil derfor næppe være muligt at anlægge Viadukter i større Stil ved Vejenes indbyrdes Skæring, men hvor der maatte være Begrundelse derfor, vil Spørgsmaalet blive taget op til Overvejelse i hvert enkelt Tilfælde. Ministeriet har for øvrigt ikke Hjemmel til at paabyde Anlæg af Viadukter som de her omhandlede. For Ydelse af Tilskud fra Vejefonden til Vejarbejder, hvortil der er ansøgt om Tilskud, vil det dog af Ministeriet kunne stilles som Vilkaar, at der i paakrævede Tilfælde anlægges en Viadukt, hvor den paagældende Vej skærer en anden stærkt trafikeret Vej.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov har henstillet, at der træffes Foranstaltninger til at sikre Færdselen ved de mange farlige Jernbaneoverskæringer. Jeg skal herom oplyse, at der allerede nu i meget betydeligt Omfang er truffet de efter de stedlige Forhold fornødne Foranstaltninger, i Almindelighed bestaaende i Opstilling af Krydsmærker i Forbindelse med Tilvejebringelse af fri Oversigt eller Anbringelse af Lyssignaler. Derudover er betydelige Arbejder i Gang Landet over for at bringe Skæringen mellem Hovedbaner og stærkt trafikerede Veje ud af Niveau ved Udførelse af de nødvendige Over- eller Underføringsanlæg. I Løbet af et Par Aar vil ca. 70 af disse Anlæg være bragt til Udførelse.

For saavel Herningbanens som for Himmerlandsbanernes Vedkommende har Spørgsmaalene om, hvilke Foranstaltninger der skal tilvejebringes, været til Behandling i saavel de paagældende Amdsudvalg som i det raadgivende Udvalg, men endelig Bestemmelse er endnu ikke truffet under Hensyn til Banernes usikre Fremtid, for Viborg—Herning-Banens Vedkommende tillige fordi Afgørelsen har maattet afvente Anlægget af en ny Landevej fra Sunds til Karup, der paa væsentlige Punkter ændrer de bestaaende Overkørselsforhold. Jeg skal dog i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser fremskynde den endelige Afgørelse af disse Spørgsmaal.

De ærede Medlemmer Hr. Jensen (Gørding) og Hr. Aage Fogh henstillede, at Hovedvejene af Hensyn til Trafiksikkerheden føres uden om Byerne. Jeg er enig med de ærede Medlemmer i, at det vil være meget ønskeligt at føre Hovedvejene uden om Byerne paa Grund af de særlige Ønsker,

der er til Stede om at sikre Færdselen paa disse Veje, og der er da ogsaa i adskillige Tilfælde ydet Tilskud til saadanne Vejanlæg. Der har imidlertid ikke i Ministeriet hidtil foreligget Forslag om Anlæg af de af det ærede Medlem omtalte Omkørselsveje ved Odense og Herning, men de indgaar maaske senere.

De ærede Medlemmer omtalte dernæst det ønskelige i Anlæg af Cyklestier langs de mere befærdede Veje. Ogsaa dette er jeg enig i, men det er et Spørgsmaal af betydelig økonomisk Rækkevidde, hvortil kommer, at man ikke bør investere større Kapitaler i Anlæg af Cyklestier langs Veje med daarlig Linieføring og Længdeprofil uden samtidig at bygge Vejen om, da man ellers senere maa kassere disse Stier, naar Vejen skal ombygges. Som det fremgaar af det fremsatte Lovforslag, har Regeringen tænkt paa dette Forhold, og jeg haaber, det maa lykkes inden længe at naa frem til en tilfredsstillende Løsning, saa at man i hvert Fald en Række Steder kan faa anlagt Cyklestier og Gangstier ved Vejene, til større Sikkerhed for baade Fodgængere, Cyklister og Motor-kørende.

At den af det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) omtalte Nedlægning af Cyklestierne i Hovedgaden i Herning indtraf samtidig med Gennemførelsen af Hovedvejsordningen, var nærmest en Tilfældighed, da de to Ting ikke direkte har noget med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem henstillede til mig at undersøge det saakaldte Pinholtske Projekt til en Vej langs Vestkysten fra Tønder til Skagen og anslog Udgiften til Anlæg af denne Vej til ca. 3 Mill. Kr. Denne Vej vil, efter hvad jeg kan se, komme til at koste betydeligt mere; jeg tror, det vil være muligt at bygge den for et Beløb af ca. 15 Mill. Kr., men næppe derunder. Vejen er ikke alene meget lang, ca. 400 km, men den maa jo ogsaa bygges saaledes, at den i nogen Grad bliver tidssvarende. Sagen er jo ikke uden Interesse eller Betydning, men jeg tror, man maa gaa noget forsigtigt til Værks med den. Jeg haaber dog, at det inden længe vil være muligt at paabegynde Arbejdet paa Strækningen Nymindegab—Nørre Lyngvig, ligesom Tarp-hagevejen, der for Tiden bygges, vel heller ikke kan siges at være uden Forbindelse med det af det ærede Medlem omtalte Projekt.

Det ærede Medlem udtalte endvidere Haabet om, at der maatte blive anlagt Dæmninger til Manø og Fanø. Anlægget af Dæmningen til Manø er ifølge et udar-